

DEBRECZENI SZEMLE

EMLÉKLAP,

AZ ORSZÁGOS DAL- és ZENE ÜNNEPÉLY ALKALMÁBÓL

Megjelenik mindennap este.

Debreczen, 1882.

Augusztus 20.

SZERKESZTIK :

Szombati János,

Dr. Pápay Imre,

Tóth László.

Egyes szám ára 10 kr.

KIADÓ LAPTULAJDONOS :

ZICHERMANN HERMAN.

DEBRECZEN,

NYOMATOTT A VÁROS KÖNYVNYOMDÁJÁBAN.

1882. Ag.

ESTERHÁZY KÖNYVTÁR

KLAP.

1871. JANUÁR 1.

A versenyekről.

— Művészeti szempontból. —

Midőn a fent jelzett czimnek megfelelni akar-nánk, nehéz feladatot vállaltunk, mert egyrészt e lapok arányához mért szűken kiszabott tér, másrészt szívesen látott vendégeink iránti kötelesség-szerű tekintetünk is igen korlátolt határt szab bírálgatásunknak. — De azon körülmény, hogy az országos dalárünnepélyek nem jótékonycélú mű-kegdelői előadásoknak, hanem általános művelő-dési, a nemzeti szellem fejlesztésére szolgáló nagy-hatású tényezőknek tekintendők: kötelességünk-ké teszik azt is, rámutatni a tapasztalt hiányokra, hogy azokon okulva, a haladás útját egyengessük, a dalművészet emelkedését előmozditsuk.

Ezen kényszerokat figyelembe vévén, kény-telenek vagyunk kimondani, hogy igen szomorító tény az, midőn egy országos verseny alkalmával egyik versenyző egyletről sem mondhatjuk, hogy hibátlanul énekelt; midőn még legnevesebb egy-leteink is emelkedtek és némely magát az első díjra versenyezni kompetensnek tartó dalártestület egy, sőt másfél hanggal esett. — Ezen sajnos jelenség azonban, mondhatni mentségét, magyará-zatát találja a versenydarab rendkívüli, ugyszól-ván készarva csinált átmeneti nehézségeiben. Majdnem minden 3-dik 4-dik ütenyben, sokszor kurtább időközökben is váltakozik a hangrend, az enharmonikus cserélés esz-től disz-re, a hangtan szabályai szerint már magában véve is emelkedést jelent és így tehát nem nagy csuda, hogy a folyto-nos hangvándorlás mellett, nehogy essenek, az egyletek, inkább felfelé szorították a hangokat. — Csudálkoznunk kell továbbá, hogy a karnagy urak legtöbbje az előírt jegyekre kellő figyelmet nem fordítottak. Így a vezérkönyv 2-dik sorában előforduló első „virulnia“ utolsó szótagára növe-kedőleg előadandó negyed hangjegy esik; a

„becsüld meg tenmagadat,“ a baryton által mezzo-for-te éneklendő, a pécsi és miskolczi dalárdán kívül egyik testület sem figyelt ezen dolgokra.

A hanghordozásra, az egyes hangok kidom-borítására, a kellő időben való lélekzetvételle-re nézve is tudnánk igen sok hibát feljegyezni, de miután az bennünket nagyon messze vezetne, el-hallgatjuk a részletezést, de sajnálnunk kell, hogy hetekig, hónapokig tartott próbák után ilyen elemi dolgok meg nem figyeltettek; csak azon észrevételt kénytelenek vagyunk tenni, hogy a siettetést (stringendo, con anima) soha sem sza-bad odáig vinni, hogy a szöveg egészen érthet-lenné váljék, és a magas hangban veendő. A hang-zókat nem szabad a legsebesebb tempóban sem kapkodva, széthuzott szájjal énekelni, mert ez a különben legkitűnőbb előadást is tönkre teheti. Végre meg kell jegyeznünk, hogy sehogyszem érthetjük, miszerint előkelő dalártestület karna-gya, a hangsulyozás legelemibb szabályát ignorál-hassa és sulytalan ütenyrészt így énekelhessen: é—brreddjj? — Ezek után az első nap osztály-zati eredményére nézve a magunk véleményét oda formáljuk, hogy a pécsiek és miskolcziak után kevés dalárdát lehet a fenti szemrehányásokkal nem illetni.

A második nap.

Halleluja! — A mit az első nap vétett, azt a másik helyre hozta. Bizalmunk a magyar dalár-dák jövőjében visszatért. A ki nem látta, a ki nem olvasta és nem hallotta a versenyző dalárdákat és azok neveit, soha sem mondaná, hogy ugyan-azon testületek működtek, mint első nap. Minden testületnél kiváló előnyöket, gyönyörű hanganya-got találtunk. Hiszen ilyen erőkkal a világ legelső versenyterére lehet lépni, csak jól legyenek vezetve. Ha mégis a sok kitűnő közül a mis-kolcziakat a 2 kolozsvári, szegszárdi és szatmáriak-kal kiemeljük, azzal csak olyan kötelességet telje-*

sitünk, melyet művészi szempontból halaszthatlan-
nak tartunk.

Végül csak megbotránykozásunk-
nak adhatunk kifejezést a felett, hogy a közgyű-
lésben akadt oly ifju, éretlen indítvány, mely a
pécsieket a versenytérrel leszorítani akarta
merészelni. — Tessék a pécsiekkel mindig verse-
nyezni, mert meg lehetünk győződve, hogy a mi-
kor azok legyőzve leendenek, a magyar dalárügy
óriási magaslaton álland.

Mindenekelőtt éljen a művészet, éljen a ma-
gyar dalárügy és a személyes érdekek utolsó
helyre kerüljenek. És miután így a tegnapi két-
ségbeesésből megunkhoz tértünk, csak azt kíván-
juk, hogy a központi bizottmány művészi bizott-
sága oda törekedjék, miszerint versenydarabul
jövőre nem mondva, hanem lelkes érzéssel csinált
darabot válasszon, hogy azt nem kedvetlenül, ha-
nem lelkesedéssel lehessen tanítani.

Az országos dalár egyesület közgyűlése.

Aug. 19-én.

Simonffy Imre

1/4 11-kor megnyitja az ülést, utal a rövid tárgyalás
szükségességére, minthogy az idő előre haladt.

Lengyel Imre

indítványozza, hogy alapszabályok dolgoztassanak
ki az ezután tartandó dalárünnepélyek ügyrendjére
nézve. Az indítvány elfogadtatik. Hat hónap alatti
kidolgozásra a debreczeni és miskolci egyletek ké-
retnek fel, kik a kidolgozott ügyrendet a rendkívüli
közgyűlés elé fogják 6 hónap elteltével terjeszteni.

Alapszabályok módosítása.

Lengyel Imre fennebbi indítványa az alapsza-
bályok 2. §-ban foglalnak helyet.

Fináli Henrik

(kolozsvári egyetemi tanár.)

a 3. §. részes stíliaris módosítást ajánl, mely indit-
vány elfogadtatik. A 4. §-ban e szövegezés: „hivatalos
nyelve a magyar“ hosszabb vita után benmaradt. Az
5-ik 6-ik szakasz szintén stíliaris módozatokon
ment keresztül.

A 7-ik §. marad s az ezutáni stíliaris hibák ja-
vitására Finali Henrik kéretik fel.

A 8. 9. 10. 11-ik §. marad.

A 12. §. módosítása értelmében: „a működő
tagok részére a dalversenyeken ezután ingyen jegyek
szolgáltatnak ki. A pártoló tagok ezután az uta-
zási kedvezményen kívül elszállásolási kedvezmény-
ben is részesülnek.“

A 13-ik §. marad.

A 14-ik, 15-ik §-ban „alakuló közgyűlés“ hely-
lyett, „utolsó rendes közgyűlés“ kifejezés fog hasz-
nálatni.

A 16-ik §. marad. A 17. §. módosítása: „köte-
les minden bejelentett egyleti tag az összpórákon
megjelenni és ott működni.“

Simonffy Kálmán

felkéri a tegnap kinevezett szavazatszedő bizottsá-
got, hogy míg a közgyűlés tart, a tegnapi megbiza-
táshoz képest, munkájukat a közgyűlés tartama
alatt végezzék, mire a szavazatszedő bizottság
visszavonul.

Lengyel Imre

indítványa: hogy a szavazás az országos karnagy
állandó megválasztására is megtörténjék, elfogad-
tatik.

A 18-ik §. a) b) c) d) e) f) g) h) i) j) k) l) m)
pontjai megmaradnak, a k) pont kivételével, hol 10
képviselő helyett „öt képviselő“ szövegeztetik.

A 19-ik §. marad.

A 20-ik §. némi módosításon megy keresztül.

A 21-ik §. marad. 22-ik §. módosítása: „a da-
lárünnepély rendezését az ügyrend értelmében
végzi.“

A 23. §. módosítása: „és választott tisztviselő-
kön kívül legalább 4 választ. tag.“

A 24. 25. 26. marad.

Az orsz. karnagy teendőinek szövegezése kü-
lön fejezet alatt a holnapi közgyűlés elé fog terjesz-
tetni. Szövegezéssel a titkár bizatik meg.

A 27. 28. 26. §. marad.

A 30. §. 1. pontjának módosítása: „mindaddig
fenáll“ e helyett „azonnal megalakultnak nyilvá-
nitja magát.“

A 31. 32. 33. §. marad. Ezzel a közgyűlés 1/4
2-kor véget ért.

A holnapi közgyűlés 11 órakor veendi kez-
detét.

A diszebéd.

A diszebédén mely a Bika vendéglő udvarán
és éttermekben volt felterítve, mintegy 300 egyén
vett részt, közöttök több vidéki hölgy.

Az ebéd félkettőkor vette kezdetét Oláh Józsi zenéje mellett.

A első felköszöntőt, a második fogás után Simonffy Imre mondotta a koronás királyra és fel-séges családjára.

Ezután: Simonffy Kálmán (Budapestről) éltette Debreczen városát. Finali Henrik (kolozsvári, egyetemi tanár) reflektálva az előtte szólóra talpra esett beszédben a „polgári“ elemet élteti, mely – ugymond – mintaképe a magyar tipusnak. Utánna Körösy Sándor (debreczeni jogtanár) 1/4 óráig, zajos éljenzés közepett ecseteli a dal hatalmát, élteti a megjelent dalárokat és a központi tanácsot.

Benigni Sámuel (kolozsvári iparos) élteti Simonffy Imre Debreczen város polgármesterét.

Ezután zajos „közkívánatra“, mely formális viharra fokozódott, Kerekes Sámuel állott fel pompás szójátékokkal füszerezett rimes felköszöntőben ismét kifejezést adott a nemzet azon óhajának, miszerint Erkel írhasssa meg a királyi himnust.

Most ismét Finali Henrik szép metaphorát használva buzdítja a netalán díjat nem nyerendő dalárdákat további kitartásra s élteti, a debreczeni dalárokat. Unger Gusztáv szathmári ügyvéd élteti a hölgyeket.

Arima-szombati dalárda elnöke élteti Huber Károlyt.

Ezután tapsvihár között ismét Kerekes Sámuel állott fel, szokott modorában éltette a debreczeni hölgyeket.

Lénárd József (maros-vásárhelyi tanár) éltette Erkel Gyulát az „Ébresztő“ pályamű szerzőjét.

Most a szegszárdi dalárda énekelt köz-kívánatra. A kissé fennkezdet népdalegyveleget a közönség sajnosan megtapsolta.

Végül Simonffy Kálmán olvasta fel a győri dalegylet üdvözlő táviratát, mit a közönség lelkesen megéljenzett. Ezzel véget ért a diszebed.

Estély „Fróhner“-nél.

Pénteken.

„Ugy eldobtak mint egy rongyot!“

Ezt a népdal töredéket énekelhette Frohner, tapasztalva a részvétlenséget, melylyel a rendező bizottság intézkedése folytán megtisztelve lett.

Hanem tegnap este mégis jobb sorsra jutott. Zsufolva voltak a termek. Csak egy dalárda volt, a szathmáriaké, egy zenekar, a szathmári. Hanem volt ott több kedves szathmári menyecske, a kiket . . . de csitt, erről ne szóljunk.

A belső terem egyikébe ült a jury, már t. i. a dalárverseny és nem az estély jury-e. Ott volt az ősz Erkel, mellette Simonffy Kálmán, aztán Erkel Sándor és Ferencz; ott volt Zimay, Engesszer Mátyás és neje, Hubert, Ábrányi, Hubay, Hubay Aranka . . . stb.

Aztán ott volt a jó kedv megteremtője: Kerekes Samu a szerkesztő és tanár. Persze a kaden-cziákban ma is kifogyhatatlan volt s ezuttal a zene muzsa által megcsókolt férfiakra pattogtatta azokat.

Ha elhangzott a dal, ha elnémult a zene, kitört, hogy „halljuk Kerekes“-t és Kerekes Samu beszélt, gyártotta a kádencziát, mint Bakay a kötelet, azaz vég nélkül.

Kitünően mulatott fölötté az ősz zeneköltő Erkel Ferencz, a kire egy toaszt így végződött:

„Végül pedig muzsám ő rá rimet kerit,
És éltetem szívből a vén Erkel Ferit!“

Hanem Kerekest lefőzte Engesszer Mátyás, a kinek nejét szintén rimekben köszönté fel a jókedvű poéta, megfelelt neki takarosan. Nem csak versben válaszolt, de kóttára tette a szöveget és eléne-kelte. Persze viharos tetszést aratott ez az ujdona-ti felköszöntő, mire Kerekes nyugodtan vála-szolá, hogy:

Engesszer összes költeményét kiadta,
De azért én rá nem haragszom miatta.

Az idő éjfél felé járt. A szathmári dalárda nem igen akart már énekelni, a szép asszonyok távozó-ban, elmenőben voltak, a zeneművészek nagy tekin-télyei is nyugalomra vágyódtak s a vendéglő lassan kiürült . . . az álmos pinczerek számították, hogy mennyit is gschefteltek a tul a rendén felcsigázott ára-kon felül.

Hja, Debreczenben a vendéglősök azt hiszik, hogy az ember olyan mint a róka, hogy két bőrt is nyuzhata róla. Már pedig ha egy este a „Bikából“ és „Hungáriából“ megy valaki Fróhnerhez, úgy meg-nyuzzák a tárczáját, hogy — no.

De hát kelner-karácsony van!

A dal.

— Csevegés. —

Nem széptani tanulmányt írok. Megelőzött már ebben sok hivatott és épenséggel nem hivatott tollú író, kötve és kötetlen beszélvén arról: hogy mi hát az-a dal?

Én azt hiszem Arany János mondja meg leg-jobban egy énekes nőhöz irt emlékversében mely hangzik a képen hogy a legszörnyűbb fájdalomra,

legnagyobb kétségbeesésre egyetlen gyógyszer — a dal. „Dalolj tehát nekünk!” mondja a költő.

Azt hiszem jobban megvan ebbe mondva, mint minden bölcsfejú esztetikus sofistikus elméletében s gyönyörűbben mint a hogy Benedek Aladár elmondá a multkori dalárünnepen, nem említve aztán a többi, egész a legujabb dalt megdaloló dalolóig, ki bebizonyítja hogy fogalma sincs a dalról.

Mi is az a dal?

Forduljunk egyet s feleljünk arra, mi van a dalban?

„A dalban az élet minden öröme, s a szívvilága van.”

Ezt nem én mondom, — egy zászló szalagjáról jegyeztem le, mely a győzelem réményében nyugodott a városház nagy tanácstermének egyik szögletében.

Igaz, igaz! Minden öröm, minden legtisztább öröm benne van a dalban.

Az anya öröme, büszkesége, reménye, aggodalma, kétsége, minden érzete, egész szívvilága, ki magyarázható abból a dalból, melyet a ringatott bölcsőben szunyadó kisdud álma fölött virasztva, csöndesen eldudol . . .

Ki nem hallott már gyermek ajkáról dalt. Miért dalol az? Hiszen nem tudja értelmét, a szöveg is a dallam is, csak úgy helyenként ragadt meg fejlődő emlékező tehetségében, de azért dalra nyíl ajaka mutatja, hogy érez már, mutatja, hogy boldog, mert nem ismeri az életet.

És látott-e ifjut valaki, a ki nem dalolna?

Az ifju leány, mikor szíve szeretni kezd, mikor a drága titkot nem árulná el a világ kincséért, mikor megrezzen, mikor arczába szökik minden vér a gondolatra is, hogy szeret, egy dalban mondja el.

Oh a dal oly kedves barátja az ifju szíveknek! Álma, reménye benne van.

És ha csalódnék? . . . Ha megcsalja a való álmait, ha széttépi az élet ábrándjait, ha a reménylett öröm helyett a bánat út tanyát, akkor is egy dal egyenlít ki mindent . . .

S az ifju? Az is dalhoz folyamodik.

Ha szeret, ha aggódik, ha félt, ha gyötri a kétség, ha fájdalom tépi, marcangolja keblét, a dal megvigasztal és nyugalmat ad.

A férfi, az apa, az anya, . . . és az ezüst fürtökkel bontott aggok, azok is dalolnak, azok is érezik a dal boldogító melegét.

Én is szeretek dalolni . . . Magam is szoktam olykor-olykor egy-egy dalt énekelni . . .

Nem is csoda!

Magyarország portája ott lakott a mi házunkba,

én akkor tanultam zongorázni. Akkor volt új nótá az hogy „Beh szomorú ez az élet én nekem” . . . Megtaníttatta velem hamar, meg is tanultam, azt ígérte, hogy akkor eldalolja az én kíséretem mellett.

Persze — nem dalolta el. Hiszen 12 éves voltam — hát így is jó volt! De azért kedves dalom ez nekem mostan is.

Hanem azért szeretek más nótát is, szeretem mind azt mit dalolni lehet . . .

De — bocsánat! Nincs szükség több kéziratra. Aztán valaki, itt a szomszédban dalol. Hallgatom, följegyzem a szövegét:

„Értelme ennek az . . .
Nem kell gyertya soha,
Nem kell a szerelemnek
Gyerünk tehát tovább! . . .”

Ah! Skandal! Ez is dal? . . .

No mindegy!

A dalban az élet minden öröme, a szívvilága van! Sz.

Igérletünkhöz képest a lefolyt versenyeknek művészeti szempontból méltatását mai számunkban hozzuk egyik első rendű hazai szaktekintélyünk tollából. Felhívjuk rá olvasóink figyelmét.

A kényes kérdés

hogy t. i. szabad-e oly dalárdának is versenyezni melyben fizetéses énekesek vannak, nem lett eldöntve a mai napon; el lett addigra az ügy rend megállapításáig, mely 6 hó alatt fog elkészülni.

Az összhangverseny

mely ma este tartatott meg, szinte zsúfolásig telt színház előtt folyt le.

A megnyitó „Hymnus” 3 versszakának előadása volt, mely lelkesítő hatást kelte. Az „Ébresztő” előadása Huber vezénylete alatt nagyon tetszett. A „Csolnakázó” (Huber K. vezénylete alatt.) s a „Névtelen hősök”-ből a takarodó (Erkel Ferencz vezénylete alatt) oly hatást keltettek, hogy megkellett ismételni.

A további darabok a „Vihar” s a „Magyarok Istene” szinte zajos tetszést arattak, de a „Harmónia dicsénete” még is a legzajosabb tetszést aratta s ebben Ney szólója.

Befejezte a hangversenyt a „Szózat” megrázóan nagyszerű előadása, melyet Huber vezénylete alatt ihletett lelkesültséggel adtak elő. Az agg zeneköltő Erkel F. zongorán kísérte az éneket.

Vegyes bazár

Vegyes bazár!

Van szerencsém a n. é. közönség figyelmébe ajánlani a városháza alatt nyitott bazáromat, hol mindenemü játékszerek, finom bábok, utazó bőröndök, tollkések, esernyők, csinos állásu pipák, férfi és női ingek, fekete és színes se-lyemkendők, csinos nyakkendők és még itt sok fel nem sorolt szép czikkek, a legjutányosabb árban és pontos kiszolgáltatás mellett kaphatók.

Tisztelettel

Schönberger J.

vegyes bazárja,
a városháza alatt.

Vegyes bazár

Schwarz M. Benő

férfi divatüzlete

Kistemplom bazár 5. szám.

Ajánlja minden idényre ellátott ruharaktárát egész öltönyök 10 forint és feljebb; kalapraktárát gyermek kalap 90 kr, férfi kalapok 2 forint és feljebb; színes és fehér ingeket 1 forinttól kezdve feljebb; nyakkendők, gallérok, kézelők, gumi köpönyök, esernyők, légpárnák (utazóknak) bőröndök, kézi táskákat, és mindennemű uti eszközöket és kitűnő gyártmányu férfi cipőket a legjutányosabb árban.

Legujabb: Gallérok és kézelők kantschukból hol minden mosás szükségtelenné válik! Gyermek és férfi ruháknak a raktáron levő gyapju szövetekből mérték utáni készítését legjutányosabb árban vállalom és pontos eszközléséről felelősségre kezeskedek.

A „Rögtön nyomó“

(német birodalmi szabadalom 14120 sz. cs. k. osztr. szabadalom ezüst érem és okmány)
az **egyedüli szabadalmazott** másoló gép könyvnyomda-festékekkel. Ezen gép szárazuton — **sajtó** nélkül csaknem korlátlan számú egyenlő koromfekete (és színes) szintartós lenyomatokat szolgáltatott, melyek egyenként is a világpostaszövetkezet által nyújtott postakedvezményekben részesülnek; mint nyomtatványok. A rögtön nyomó felülmulja a Hecto-Auto- és Polypraptgépeket, époly munkaképes mint az Luthografi **sajtó** sőt egyszerűsége és olcsósága által előnyös. Gépek 2 nyomó oldalal N. 1 $\frac{25}{32}$ ctr. = 15 Marka N. 2 $\frac{28}{40}$ ctr. 20 M. N. 3 $\frac{40}{50}$ M. 30

Prospectusok, bizonyítványok és megbírá-lások ugymint eredeti levonatokat azonnal ingyen is bérmentve küldünk.

Steuer és Damann.

N. B. A szabadalom Francia és Angolország részére eladó.

Kitűnő valódi boreczet,

valamint első rendű

HECZETLÉL
mindenféle ugorka eczetet legjutányosabban ajánl

Balassa Károly

első eczet és eczetlél gyár debreczenben főtér a városházával szemben.

Jégladás.

*Péterfia utca végén levő
(Epstein-féle) sör csarnok-
ban naponta reggel 5—8-ig*

friss jég

kapható 25 krtól feljebb.

Vági Sámuel.

*kárpitos és diszitő mester Debreczenben
Széchenyi-utczában.*

Ajánlja dusan felszerelt raktárát a leg-
ujabb minták szerint készítve; vállal minden-
nemű diszítéseket jutányos áron.

Vidéki megrendeléseket olcsón és gyorsan eszközölk.

Tisztelettel
V á g i S á m u e l.
kárpitos és diszitőmester.

Sack Rudolf-féle gazdasági gépgyár

magyarországi képviselője Propper Sámuel tudomására hozza a n. é. gazdaközönségnek, miszerint a nevezett gépgyárnak gyártmányai, — melyek több versenyen díjaztattak és célszerűségük mellett könnyűek, szilárdak és jutányosak — ezentúl gyári áron **Debreczenben is BERGER HENRIK** urnál megrendelhetők, sőt ezen cégnél a most lekeresettebb **hármás ekék** készletben is tartatnak. — A Sack-féle hármás ekék e vidéken a kötött és könnyű tulajdon egyaránt kitűnő sikerrel működnek, a **debreczeni ezukorgyár** gazdaságában pedig majd nem kiválóan ezen gyárnak gépei és eszközei használatnak.

Tudomásul.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására jutatni, hogy a nagy-czepléd-utczán s a színházzal szemben levő vendéglőt, mely atyám néhai Király Mihály vezetése alatt éveken át virágzott — megvettem, és azt a saját felelősségemre tovább vezetem. Igyekezni fogok, hogy a t. közönség eddigi pártfogását, kitűnő ételek és tiszta kezelésű borok pontos kiszolgálásával továbbra is kiérdemeljem. — Debreczen, 1882. aug. 12. — Tisztelettel

Király Lajos, vendéglős.

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA

Budapest, koronaherceg utca 12

Budapest, kigyóter 1.

Nagy-Várad, zöldfa-utca.

Kis-templom bazár.

Fehérnemű gyár: Budapest gyár utca 4.

Ajánljuk a nagyérdemű közönségnek dusan felszerelt vászon, kész fehérnemű- divat és rövidaru raktárunkat, különösen a következő czikkeltel:

Női-divat ruhakelmék, fehér és színes selymek, fekete és színes termők, cachemirok francia mosó satin, mouslin, batist, crep és kretonok, beszótt kenőcs és sálak, téli kis- és nagy kendők, jouponok, vál-fűzők, kötények, katrinczák, harisnyák, kötő- himző- horgoló-pamutok és czernák.

Rumburgi-creas- hollandi-irlandi és mindentéle vásznak, asztalneműek, kávé terítékek, férfi-íngék, gallérok, közelők, lábravalók, lábtük, zsebkendők, kész gyermek-fehérneműek, vászon és sifon női-leány-csicsmő-íngék, háló kötötők alsó nadrágok szoknyák, kész ág- fehérneműek, paplan és alsó lepedők, párna huzatok.

Butor-szővetek, ág- és asztalterítő készletek, szőnyegek, csipkefüggönyök, jutta függönyök, padlóparkettek, amerikai bőr vásznak, se-lyem- atlas- satin- cachemir- raugé és karton paplanok, tengerfü- és lőszörrel töltött matrácok, pokroczok.

Mindenféle női divat árak.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. — Mintát és árjegyzékeket készséggel szolgáltatunk. Teljes tisztelettel

Kunz József és Társa.

Debreczen 1882. Nyom. a város könyvnyomdájában.

